

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 12. ANUL XVII.

Sabiu, in 9/21 Februaru 1869.

Telegrafu este de doue ori pe septimana: joi'a si Duminica. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear pe o jumtate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen.

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumtate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tiri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a. Insetatele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Prea Cinstitoru Parinti Protopopi, Cinstitoru Parinti Administratori, si Cinstita Preotime din Archidiecea nostra transilvana!

Consistoriulu Archidieceanu afla de lipsa a aduce la cunoscinti'a Clerului si Poporului nostru credinciosu doue legi dietali, si anume, un'a despre procesele divortiali de casatorii mestecate, si alt'a despre reciprocitate a confessiunilor crestine recepte prin lege. Cuprinsulu amintitoru legi este urmatoriu:

A. Articululu de lege alu 48, din anulu 1868, despre procesele divortiali de casatorii mestecate.

§. 1. Procesele divortiali de casatorii mestecate, incatu acelea tracteza despre validitatea legaturii matrimoniali si despre despartirea temporale seu totale, trebuie sa se incepa la judecatori'a competent'a a partii acuzate, si dupa-ce sentinti'a pronuntata asup'a partii acuzate s'a ridicatu la valore de dreptu, procesulu trebuie sa se transpuna din deregatori'a celu multu in terminu de 30 zile la judecatori'a competent'a a partii acuzatore, carea aduce sentinti'a asup'a partii acuzatore. Pentru fie-care parte este obligatore cu valore de dreptu numai sentinti'a judecatoriiei sele competente adusa pe temeiulu principiiloru propriei religiiuni a respectivei partii.

§. 2. In afaceri matrimoniale, in intrebarea de validitate a legaturii casatoriei, in privinti'a romano — si greco-catoliciloru, si greco-orientaliloru, precum si in privinti'a credinciosiloru celor doue biserici evangelice din Ardelu si in privinti'a unitariloru, suntu judecatori'i competente scaunele de judecatori'i bisericesci ce exista in prezentu, iera in privinti'a credinciosiloru celor doue biserici evangelice din Ungaria respectivele scaune judecatorresci civile.

§. 3. Cu executarea acestei legi se impunternicescu ministri de cultu si invetiamentu.

B. Articululu de lege alu 53 din anulu 1868, despre reciprocitatea confessiunilor crestine recepte prin lege.

§. 1. Pre langa implinirea conditiuniloru si formalitatiloru, statorite prin lege, sta in voi'a fiacaru de a trece in sinulu altei confessiuni si respective altei religiiuni.

§. 2. Acelui este iertatu a trece, a carui etate a implinitu deja anulu alu 18-lea.

§. 3. Celu ce doresce a trece, fie elu membrulu ori-carei biserici, trebuie sa-si descopere intentionea sea acest'a inaintea parochului seu propriu si in fiinti'a de fatia a doi martori alesi de elu.

Si dupa-ce dela intai'a declarare au trecut 14 zile si inaintea de a se fi implinitu celu multu 30 zile, doritoriulu de a trece, in presinti'a celor-a-si martori, seu a altoru doi alesi de elu, dechiara ierasi inaintea parochului seu, ca remane si mai departe pre langa intentionea sea de a trece.

§. 4. Despre dechiariatiunea facuta, statu in terminulu intaiu catu si in alu doilea, doritoriulu de a trece cere dela parochulu, inaintea carui a descoperitu intentionea sea de trecere, de amendoue orile cate unu deosebitu atestatu liberu de timbru.

§. 5. Deca parochulu, in ori-care casu, din ori-ce cauza nu aru estrada atestatul cerutu, martorii, ce au fostu de fatia, dau despre dechiariatiunile facute in ambe terminele cate unu atestatu deosebitu liberu de timbru.

§. 6. Atestatele ast-feliu castigate, aretandu-le celu ce vrea sa treca parochului confessiunii la care vrea sa treca, prin aceea biserica respectiva e delinu indroptatita de a-lu primi in sinululu seu.

§. 7. Acelu parochu, carnia celu trecut si-a aratatu atestatele sale, adeca la carele s'a sever-situ trecerea, e datoriu a incunoscinti'a despre acest'a pre preotulu parochiei de care celu trecut s'au tienutu mai inainte.

§. 8. Tote faptele de dupa trecere ale celui ce a trecut, suntu de a se judeca dupa invetiaturile acelei biserici, in care a trecut, si principiile biserice din care a esitu nu-lu deoblega intru nimic.

§. 9. La casatoriile mestecate provenite din cununi'a individoru de diferite confessiuni crestinesci, trebuie sa se provoce pentru mijlocirea celoru trei vestiri parochii ambeloru partii.

Deca preotulu ore-carei partii aru nega acest'a, pre langa atestatul liberu de timbru a doi martori, despre aceea ca parochulu a fostu provocatu a face vestirea, e de ajunsu si vestirea facuta de parochulu unei partii.

§. 10. Deca s'a facutu vestirea de trei-ori, insa parochulu unei partii aru refusa de a estrada scrisorea dimisionale: infatisindu-se la elu doi martori din partea celoru ce vreu a se casatori, ceru estradarea scrisorei dimisionali si, in casu de a se refusa aceea, unulu dintre martori indrepta catre preotu intrebarea, ca in contra intentionatei cununii insinuatu s'au vre-o pedece seu nu? Despre respunsulu datu seu refusatu din partea parochului la intrebarea acest'a, martorii dau atestatu fara timbru, carele suplinesce cu deseversire scrisorea dimisionale.

Pentru tinuirea eventuale a pedeci insinuate, parochulu, pre langa pedeps'a disciplinara ce i se pote dicta din partea potestatii bisericesci, este de a se pedepsi cu o amenda (pedepsa de bani) ce se pote urea pana la 500 fl. si cu prinsore, carea se pote estinde pana la o jumtate de anu.

§. 11. Casatoriile mestecate se potu incheia validu inaintea parochului ori-carei partii.

§. 12. Dintre copii nascuti din casatorii mestecate, fiii urmeza religiiunea tatalui, eara fiece a mamei lor.

Ori-ce contractu, reversu, seu dispositiune in contra legi e fara valore si de aci inainte si in nici unu casu nu pote ave putere de dreptu.

§. 13. Crescerea confesionale a copiiloru nu se pote schimbá nici prin mortea ori-carui dintre parinti, nici prin despartirea legale a casatoriei.

§. 14. Deca vre unulu dintre parinti trece la alta religiiune, decatu ceea de carea s'a tienutu mai inainte, copiii, carii n'au implinitu inca 7 ani, urmeza trecerea dupa sexulu lor.

§. 15. Copii nascuti inainte de casetoria, cari insa prin cununia au devenitu legiuiti, in privinti'a crescerei confesionali stau sub aceeasi norma cu copii nascuti legiuiti.

§. 16. Copii nascuti afara de casetoria si prin urmare nelegiuiti, decatu suntu recunoscuti de tati lor, cadu asemenea sub aceeasi norma cu copii legiuiti; in casu contrariu ei urmeza religiiunea mamei lor.

§. 17. In privinti'a crescerei confesionali a copiiloru, carii s'au nascutu seu se voru nasce din casatorii mestecate, incheiate inainte de intrarea in vietia a acestei legi, determinationea acelei legi remane in valore, care a fostu in putere in timpul incheierii unei asemenea casatorii.

§. 18. Copii aflati si preste totu aceia a caroru mama nu se scie urmeza religiiunea acelei ce l'au primitu. Deca se da in institutul pentru copii aflati si institutul este alu vreunei confessiuni, se cresce in confessiunea aceea. Deca nici unulu din casurile amintite in §. acest'a nu vine inainte copiii aflati se cresce in aceea confessiune, carea este in majoritate in locul aflarei.

§. 19. Membrii nici unei confessiuni nu se potu indetora, ca sa tiene ritulu si serbatorile celoru de alta confessiune, seu ca in dilele acestea sa se retiena dela ori-ce lucru.

In dumineci insa tote lucrurile publice, si cari nu suntu neincungiurabili necesarie, suntu de a se suspende. Asemenea, in serbatorile ori-carei confessiuni, in apropierea bisericii si la ocaziunea mergerei la biserica, prin locurile si utilile prin cari se intempla acea mergere, este de a se delatura totu ce aru pote conturba ritulu bisericescu.

§. 20. Credinciosii, titori de ori-care confessiune, cari nu formeza parochia deosebita, suntu de a se incorpora in aceea parochia de sine statatoare de confessiunea lor, carea este mai aproape de ei, si se afla in intrulu teritoriului statului magariu.

§. 21. La oste si in institutele publice ale statului (d. e. in institutele de crescere militare, in institutele pentru orbi, in cele pentru copii aflati s. a.) asemenea in spitalele civile si militare, membrii ori-carei confessiuni sunt de a se impartasi de invetiatur'a religioasa si de tote servitiile spirituali prin preotii bisericii lor proprie.

§. 22. In ingropatori (cimiterii) membrii diferiteloru confessiuni se potu ingropa la olalta si fara impedecare.

§. 23. In comunitatile si orasiile locuite de credinciosi de diferite confessiuni, cararu din cass'a domesticali s'a datu ajutoriu pentru scopuri bisericesci, seu spre folosulu ore-carei scole confesionali, din ajutoriulu acest'a tote confesionile aflatore acolo sunt de a se impartesi in proportiune drepta.

§. 24. Formarea de comunitati noue bisericesci si strafomarea filieloru in matere, seu a acestora in filie, se tiene exclusivu de drepturile confessiuniloru.

Sabiu, din siedinti'a consistoriale, tienuta in 16 Ianuaru 1869.

De totu binele voitioru
(L. S.) Archiepiscopu si Metropolitu
Andrei u m. p.

Sabiu, in 8 Februaru.

Conferinti'a nationale, despre care amintiseramu mai inainte dupa diuariulu „Albin'a“, conchiamata prin dlu Antoniu Mocioni, s'a tienutu in Temisiura in 26 Ianuaru (7 Fauru) 1869. La acesta convenire nationale s'a adunatu mai din tote partile Banatului si ale Ungariei unu numeru de inteligenti romani forte insemnatu. Ma ce e mai multu, si conlocutorii serbi inca-si dara concursulu lor sub conducerea renumitului lor anteluptatoriu Dr. Svezozaru M. Iliciu, ca reprezentante alu comitetului loru nationalu din Neoplanta. Insemnatarea, ce s'a atribuita acestei adunari si programului ei, se pote vedea din numerulu celu mare alu celoru conveniti. Conferinti'a preliminaru s'a tienutu Duminica dimineti'a la 9 ore in casele familiei de Mocioni, la care ocaziune se atinsera pre scurtu obiectele seu cestiunile de tractatu, si se staveri ordinea in carea aveau fi propuse si desbatute, apoi se impartira si unele role principali, ca adeca conducatoriulu conferintii, pentru de a scuti pre acest'a si macaru numai de umbra de o influentiare unilateralu se nu fie convocatoriulu conferintii; iera din respectu catre numerosii frati serbi, ce-si insinuasera presinti'a, sa se numesca si unu notariu serbu.

La 11 ore sal'a spatiosa a redutului cetatienescu era desu indesata, asiá incatu unii puneau numerulu celoru adunati preste 500 de persone. Candu intrara Dnii Mocionesci: Antoniu Georgiu, Alesandru, Zenone, Eugeniu si Victoru cu

Babesiu, Milesciu, Radulescu si alii, adunarea pro-rupta in cele mai entusiastice eschiamări de „se trăiesca!“ si „vivo!“

D. A. Mocioni ia cuvântul si dupa ce mulțimesce adunării pentru ascultarea modestului său cuvânt de invitare, deriva, fiindu provocat de a o cupă presiului, dela sine acestă onore si propune de a se alege de presiedinte dlu avocatul si ingineriu din Lugosiu Const. Radulescu, care dupa ce donumesce si pre notarii receruti, deschisa si dinti'a si propune a purcede la desbaterea programului publicatu.

Dupa o desbatere lunga si infocata, la care participara asemenea si serbii prin reprezentantii lor se statorira resolutiunile ce urmăza: — Cătra sera se intruni in casele Mocionesiloru conferinti'a privata, pentru compunerea unui comitetu centralu, cărui'a sa-i incredintiedie continuarea activității conferintiei si se alesera in comitetulu acestă urmatorii domni:

Dr. Ales. Mocioni, Laz. Ioanescu, M. Dregiciu, St. Adamu, E. B. Stanescu, P. Alessandru, A. Sascosianu, V. Popu, G. Craciunescu, P. Popovicu, V. Seimanu, T. Lungu, N. Nicolaeviciu, T. Tieranu, N. Christianu, S. Davidu, V. Grozescu, A. Popovicu, I. Ciacovanu.

Acestu comitetu centrale constituindu-se indata, si alese de presiedinte pre dlu Dr. Ales. Mocioni si-si incepū numai decātu activitatea.

Resolutiunile.

Conferintiei nationale generale din Temisióra;

Resolutiunea I.

Se respecta multiamire D-séle dlui Antoniu de Mocioni pentru conchiamarea conferintiei; totu o data se declara recunoscinti'a tuturor membriloru ilustrei familie de Mocioni pentru trecutu si incredere pentru viitoriu, cu rogarea, ca densii, séu câte unulu dintr'ensii, si de aci nainte pururea, de câte ori va cere trebuinti'a, se-si radice vócea si se adune si sfatúiesca si conduca intieliginti'a poporului in lupt'a pentru nationalitate.

(Primita cu unanimitate.)

Resolutiunea II.

Se respecta votu de incredere si recunoscinti'a publica deputatiloru nationali de la diet'a trecuta, cari votara pentru proiectulu de lege combinatu in caus'a nationalitatiloru intre deputatii románi si serbi; acelu proiectu de lege se declara de alu conferintiei; elu se va susțiené si aperá si mai de parte cu tóte mijlócele legali.

(Primita cu unanimitate.)

Resolutiunea III.

Se recunósce de unu medilocu legale eficace si se va infiintiá o parita politica nationale de sine statatória, ai cărei membri se nu stee in legatura si solidaritate cu alta careva parita politica.

(Primita cu unanimitate.)

Resolutiunea IV.

Se statorisce următoarea programa pentru partid'a politica nationale de sine statatória:

1. Solidaritatea cu natiunile patriei de asemenea interesu.

2. In caus'a nationalitatiloru tienerea la proiectulu de lege alu deputatiloru románi si serbi dela diet'a trecuta.

3. In caus'a Transilvaniei tienerea la cunoscutulu proiectu de resolutiune alu deputatiloru románi.

4. Fiindu ca dupa esperiintiele de pâna acum n'a pututu a nu fi observata unu feliu de nesu internu intre art. de lege alu XII din 1867 si intre negationea egalitatiei de dreptu pentru natiunile nemagiare: din caus'a acest'a este detorinti'a partidei nationale, a privi acestu articulu de lege si din acestu punctu de vedere si a-lu combate cu tóte mijlócele legali.

5. Spriginirea programului nationale alu croatiloru in privinti'a autonomiei tiei loru.

6. Regularea municipieloru pre basea cea mai lata a democratiei si autonomiei.

7. Adoptarea principiiloru liberalismului si democratiei in tóte sferele organismului vietiei publice.

(Primita in privinti'a punctelor 1, 2, 6 si 7, cu unanimitate, in privinti'a punctelor 3, 4, 5, cu o majoritate aprópe de unanimitate.)

Resolutiunea V.

Insinuationile ce se facu nationalistiloru románi din diferite parti contrarie, cá si cum caus'a loru nationale in miscările si luptele intru interesulu acelei'a, aru cuprinde atacuri contra tronului, patriei si constitutiunei, — ca unele ce stau in contradicere cu caracterulu, cu totu trecutul si presintele natiunei române, si asiá dara ca neintemeiate, cá calumnie tendentióse, intru interesulu patriei se ieu la cunoscutia cu cea mai viua parere de reu, fiindu ele calificate dea ingreua si periclitá desvoltarea si fericirea patriei comune; iera intru interesulu adeveralu se respingu cu tóta resolutiunea. (Primita cu unanimitate.)

Resolutiunea VI.

In lupt'a pentru nationalitate, románi din Ungaria si din Banatu fatia cu alegerile si cu diet'a voru urmá politic'a de activitate.

(Primita cu unanimitate.)

Resolutiunea VII.

Candidatii si respective deputatii nationali au a se oblegá cu parol'a de onore, cumca se voru tiené de partid'a nationale, si de program'a ei.

(Primita cu voturi aprópe unanime.)

Resolutiunea VIII.

Nici unu deputatu nationale nu póte primi v'runu oficiu de statu.

(Primita cu unanimitate.)

Resolutiunea IX.

Pentru privighiare asup'a alegeriloru si conducerea si spriginirea loru in tóte, intru interesulu partiei nationale, se va infiintiá.

1. Unu comitetu centrale in Temisióra de celu pucinu 15, celu multu 25 membri din locu si de prin parti; — iera prin medilocirea acestu'a se voru infiintiá.

2. Comitete nationali parteculari in tóte comitatele, unde nu esista inca; — mai departe prin staruinti'a acestor'a se voru infiintiá. —

3. Comitete cercuali prin tóte cercurile si comunele, cari comitete voru stá intre sine in atingere, in legatura si in conlucrare cu comitetele comitatense si respetive cu comitetulu centrale.

4. Comitetele cercuali voru avé nemidlocit'a ingrigire; ele voru lucrá si de a dreptulu si prin comitetele comunali; ele voru conduce la inscriere si votare pre alegatori, si totu ele voru medilocí adunare pentru a pune candidatu si a-i luá acestu'a parol'a nationale, precum si pentru veri care alta trebuinti'a.

Cându unu cereu n'aru avé caudidatu nationale séu nu s'ar poté intruni pentru punerea unui atare, elu, respective partid'a nationale de acolo, va face apelu la comitetulu, comitatense, resp. centrale, si acest'a va intrevení cu suatulu seu si cu conlucrarea sea.

5. Comitetele suntu impoterite a incheiá compromise cu alte partite politice — intru interesulu alegeriloru nationale; comitetele cercuali in sa pururea numai cu seirea si pre lánge suatulu comitetului superioru.

(Primita cu unanimitate.)

Revista diuaristica.

Politic'a dilei, dela care ascépta toti o decissiune finale in turburarea iu care se afla mai tóte statele Europei, se invertesce mai cu séma intre Prussia si Francia, cari prin diplomati'a loru va se decida destinele Europei in viitorulu celu mai deaprópe, firesce si prin concursulu eventualu a celoru lalte state, cari tóte suntu supuse fortunei schimbacióse.

Jurnalulu din Parisu „Siéde“ are unu intiesu fórtu dubiu cându vorbesce despre Prussia. Elu ne da sa intielegemu mai multu ca foile oficiale, ca in contr'a Prusiei se ridica ceva din partea francesca. Cáci e de insemnatu, ca acestu jurnalulu tocmai asiá se intrebuintiaza din partea regimului francescu pentru publicatiuni populare si de intentiuni dubióse, cá „gazet'a nationale“ din partea lui Bismark, si ce e mai multu vrajatori'a jóca in Francia cu multu mai mare rola precum dlu jurnalele germane ca in Prussia si in Germania. Primavar'a e aicea si ea va fi, precum se vorbesce, tempulu de activitate pentru Francia. Alegerile in sa, care stau inainte, va trebui se aiba si ele oresicare inriurintia spre consolidarea imperiului napoleonidu.

Ce privesce cele-lalte evenimente ale politice dilei, putemu dice cu privire la Grecia, ca prin intrevenirea celoru-lalte puteri, conflictulu greco-

FOISIÓRA.

Destinatiunea si problem'a omului in generalu si a invetiatorului in specialu! (din punctu de vedere alu religiunei)

Motto:
Fratiloru! numai un'a sa ajungemu, celo dinapoi uitându-le si la cele dinainte intindându-ne, si semnu sa alergámu, la respalarea chiamárei celei de susu a lui Ddieu intru Christosu Iisusu. Filip. III. 14.

Déca vomu aruncá o privire preste tóta creatiunea, vomu vedea ca nimic'a din ce s'a facutu nu s'a facutu fára destinu, fára unu scopu finalu, la care este supusa. Sórele, lun'a si tóte planetele si urméza cursulu loru firescu dupa legile naturei, ce le-a otaritu creatorulu Ddieu; cá sa servésca scopului pentru care suntu facute. Asemenea elementele si tóte corpurile organice si neorganice urméza necesității absolute, la care suntu supuse, astfelu si animalele, conduse de instinctulu, care e nascutu in natur'a loru, nu calea voi'a creatorului, ci mergu cu cea mai mare securitate cátra destiniunea loru.

Déca pentru tóte aceste'a s'a ingrigitu Ddieu atát'a, trebuie sa presupunemu, ca de óre-ce Ddieu a pusa acestoru creatiuni simple hotarulu cursulu loru firescu, cu atát'a mai multu se vá fi ingrigitu pentru omu, pentru fiinti'a aceea, pre care o a facutu partasia insustriloru sele, indiestrándu-o

cu ratiune, si i vá fi pusu met'a la care sa alerge, scopulu cátra care trebuie sa nisúiescu, care e destiniunea vietiei sele cei pamentesci vremelnice, ce conditionéza viéti'a cea cerésca vecinica. Pre omu in sa nu-lu conduce cátra destiniunea acest'a nici unu instinctu, nici o volnicia fireasca, elu nu sta sub legea necesității, ci sub cea a libertáti interne. Elu se otaresce pre sine insusi, si croesce legile si-si preparéza mijlócele, care sa-lu conduca spre a ajunge la destiniunea sea cea sublima. Dela elu aterna cá sa-si ajunga scopulu seu finalu deplinu séu numai in parte, séu sa se abata cu totulu dela acest'a. Cunoscuti'a de sine si cunoscuti'a chiamárei sele trebuie sa-i fia chiara inaintea ochiloru; sa se lupte neincetatu, sa cerce si sa petrunda spiritualminte tóte, cá sa afle tienti'a, destinu, sa afle calea si mijlócele prin care sa se póta aventá cátra densulu. Cunoscuti'a destiniunei sele trebuie sa-i fia omului indemnulu si regul'a vietiei sele cei morali. Pentru aceea si dice intieptulu Sirachu VII. 38. „Intru tóte lucrurile tale adoti aminte de cele mai de pre urma ale tale si in veci nu vei gresi“. —

Pentru aceea a fostu inca din vechime indemnulu celu mai puternicu, care a stimulat pre toti invetiatii lumei si adeveratii invetiatori ai genului omenescu, cunoscuti'a destiniunei omului, care pre tóte cálile si cu tóte mijlócele se incercau a o perscrutá. Multi dintre acesti'a, mergádu in perscrutárele lor pre deosebite cái ale ratiunei esira la deosebite rezultate, pre care le tienéa si le cugetá

a fi destiniunea omenésca, a cărei ajungere si-o puneau de problema, pentru de a o resolví singuri si a face si pre alii cá sa o resolvé sub totu decursulu vietiei. Asiá diceau unii, ca destiniunea vietiei omenesci e virtutea si feliicitudinea, — adevérulu, frumosulu si bunulu — umanitatea; alii iérasu, ca aru fi cultur'a preste totu si desvoltarea tuturor facultátiloru si puteriloru omului, si alii apoi combinau principiulu acest'a formalu alu destiniunei cu celu materialu alu altoru filosofi si diceau: ca destinu omului este desvoltarea facultátiloru lui in servitiulu adeveralu, frumosulu si a-lu bunulu.

Noi in sa din punctu de vedere alu crestiniismului, nu avemu lipsa de a cautá destiniunea nóstra in perscrutárele rationale. Neresturnabile pentru tóte vécurile suntu revelatiunile Mantuitorului nostru Christosu. Elu ne arata cu cea mai mare chiaritate destiniunea nóstra, ne arata problem'a séu chiamarea nóstra pre pamentu, cá sa ajungemu pre o cale sigura fára de a rataci prin obscúritátele mintiei omenesci cátra destinu nostru celu mai inaltu, care intru adevéru in viéti'a acest'a nu-lu vomu putea aflá, cáci elu e fericirea eterna, pentru care trebuie sa se preparédie omulu in lumea acest'a implinindu-si chiamarea sea cu tóta acurateti'a si prin aceea sa se faca vrednici de fericirea cea cerésca eterna. In sa adevérata fericire, odihna neturburata si desfatere neamarita in viéti'a acest'a nu trebuie sa cautámu. Totusi adevérat'a fericire si ia inceputulu seu aici, cându adevé-

torcescu se p^ote privi c^ă delaturat^u. Conferin^{ti}a din Parisu va tieⁿea in dilele aceste^a cea mai din urma siedintia, pentru de a lu^ă declaratiunea de ap^lcadare a Greciei la protocolu. Ministeriulu franc^esu de esterne lu^cra acum la inrotolarea si asie^ddiarea actelor diplomatice despre neintielegerea in^{tre} Greci^a si Turci^a si despre conferin^{ti}a tienuta in caus^a ac^{est}a. Aceste^a acte se voru imparti deputatiloru c^ă adausu la „cartea galbina“.

Despre deslegarea conflictului acestui^a, dice „M-m. Diplom.“ urmatorele :

Contele Valevski aduce invoirea, in^{sa} nu respunsulu regimului grecescu la declaratiunea conferin^{ti}e. A fostu de insemnatu, ca conferin^{ti}a sa fie insciintia^{ta} c^ătu mai curendu despre primirea, ce o va afl^ă declaratiunea sea la cabinetulu grecescu, si pentru ac^{est}a a si trimesu cabinetulu franc^esu pre contele Valevski, a aduce documentulu in Athena si dea ascept^ă acolo terminulu, care i s^a fostu pusu Greciei pentru formularea respunsului seu. De^{ca} dupa decurgerea acestui terminu naru fi respunsu regimulu grecescu, contele Valevski, dupa demandatiunea data lui, numai dec^ătu s^{ar}u fi intorsu la Parisu, si tacerea regimului grecescu s^{ar}u fi privitu din partea conferin^{ti}e ca o recusatiune s^eu neinvoire. Acum, dupa ce plenipotenti^{at}ii suntu siguri de invoirea Greciei, potu ascept^ă f^ăra grija p^ăne li se va pred^ă respunsulu scrisu alu marchisului Lavalette prin Rangabe.

Ac^{est}a f^oie ne spune, c^ă regele Georgiu s^{ar}u fi intaritu in intentiunile sele pacifice mai cu s^ema prin o epistola a imperatoriului Rusiei. Cu t^ota formalitatea s^{ar}u fi declaratu ac^{est}a in scris^orea sea, ca Rusi^a legata prin subscrierea declaratiunei colective, n^{ar}u putea d^ă, in casulu unui resbelu in^{tre} Turci^a si Greci^a, ac^{est}eia nici unu ajutoriu, si aru fi necesitata a-o las^ă in m^ăna sortii, c^ăndu din caus^a recusatiunei sele s^{ar}u esc^ă afronturi din partea Turciei.

Si mai incolo se dice, c^ă regele Georgiu in convorbirile sele cu politicii tie^re, cari au inflin^{ti}a mai multa, li-aru fi aretatu trebuinti^a, de a face din necesitate o virtute, si mai bine a subscrie pretensiunea conferin^{ti}e, dec^ătu sa le dicte^die Turci^a loru legi. Si mai departe sa-i fi facutu a intielege, ca elu e gal^ă mai bine a abdice, dec^ătu a subscrie mai t^ărdiu cu P^or^{ta} o pace umilit^ore. Ac^{est}a prejudecare sanatos^a si dr^epta a pozitiei Greciei caut^ă sa dispuna pre adev^eratii patrioti, a form^ă unu ministeriu, care sa se arete aplicatu ideiloru de impacare.

Din Belgradu se scrie, ca dtuariulu oficiosu „Unitatea“ aru fi datu asi^ă numitiloru „nationali“ ai lui „Novi Pozor“ din Vien^a o lectiune drastica. Ac^{est}a partida croatica nu p^ote vedea cu ochi boni relatiunile cele bune, ce suntu in^{tre} Pest^a si Belgradu. „Pozor“ face de repetite ori regimulu atentu, se lucre pentru salvarea intereseloru natiunale, in^{sa} sa nu se in^cred^ă prea multu magiariloru. La ac^{est}

implinimu preceptele Mantuitorului cu t^ota scumpetatea si nu perdemu nici odata dinaintea ochiloru destinulu nostru, atunci putem sa ajungemu la o stare in care sa stapanesca odihn^a si desfatarea sufletesca, care trebuie in^{sa} sa-si afle nutrimentulu seu curatu numai in sine, in spiritulu s^eu, in consiinti^a sea, c^ăci despre ac^{est}a dice si Apost. Pavelu:

„Laud^a s^eu fericirea n^ostra ac^{est}a este, marturi^a consiinti^e n^ostre, ca intru dreptate si intru curati^a cea Ddeasea, nu intru intielegiunea trup^easca, ci intru darulu lui Ddieu amu petrecutu in lumea ac^{est}a.“

Sa vedemu in^{sa} cum ne arata mantuitorulu Chist. destinatiunea n^ostra, c^ă sa o cunosemu din isvorulu ac^{est}a siguru, dela o autoritate Ddieasca si se numai orbec^ămu prin labirintele ratiunei omnesce. Dec^ă cuvintele Lui ne suntu stindardulu conducatoriu c^ătra scopulu finalu, c^ătra vieti^a vecinica. Si mantuitorulu ne arata vieti^a ac^{est}a vecinica dic^ăndu: „Ac^{est}a este vieti^a cea vecinica, c^ă sa te cuno^{sc}a pre tine unulu adev^eratulu Ddieu si pre cela ce l^{ai} trimisu tu, pre Iisusu Christosu.“ Destinatiunea n^ostra este asi^ă d^ăra a cuno^{sc}e pre Ddieu si pre trimisulu seu. — Ore numai de alu cuno^{sc}e? Ac^{est}a nu o a pututu sa o intielega Christosu, ci din cuno^{sc}inti^a fiintiei Lui sa cuno^{sc}emu si voi^ă Lui si sa o implinimu c^ăci si singuru dice intr^{al}tu locu: „Celce crede intru mine si poruncile mele va pazi, are vieti^a vecinica“. Dec^ă e invederatu, ca a cuno^{sc}e pre Ddieu si a implini voi^ă Lui este destinatiunea n^ostra; pentru aceea se si dice.

ste dicu cei dela „Unitate“, ca „Pozor“ nu are alta intentiune, dec^ătu a desbin^ă Serbi^a de Ungari^a. Si ce interese, continu^ăza, aru cresce Serbiei din o pozitioⁿe contrarie Ungariei? Ungari^a e statulu celu mai mare invecinat^u, pentru aceea trebuie sa traimu cu elu in armonia; Ungari^a e mai departe unu factoru indreptatulu la deslegarea cestiunei orientale, pentru aceea firea lucrului ne ind^emna de a traⁱ cu ea in relatiuni amicale. Afara de ac^{est}a Ungari^a ne-a facutu numai mai inainte servitii insemnate. Dec^ă n^{av}emu causa a st^ă fatia cu Ungari^a pre picioru Bratianescu. D^ăra Faiseurii dela „Novi Pozor“ au cu totulu alti calculi. Ei nu urm^eza nici inspiratiuni austriace nici croate nici preste totu sudu-slavice. Loru le trebuie, c^ă p^ănea de t^ote dilele massima „divide et impera“, vrendu pentru de a putea juc^ă rol^ă cea vechia a disolv^ă prin anuncieri inimice cu totulu sudu ostulu. Asi^ă dicu cei dela „Unitate“. Noi in^{sa} credemu ca „Novi Pozor“ va avea si alte motive, pentru de a face pre serbi precauti si de a nu intention^ă chiaru discordia malitios^a in^{tre} consangeniⁱ sei. —

La confiniile montenegrine nu s^a intemplat^u nimic^ă, ce aru putea descept^ă ingrijiri seriose.

Primirea ce o av^u principele Nicola in Petropole a desceptatu ingrijiri la P^or^{ta}. Mai cu s^ema juramentulu principelui, ca va manua sabi^a, ce i s^a donatu de societatea filoslavica la lucrulu celu greu, cei ascept^ă, a facutu o impresiune neplacuta asupra Pasiloru turcesci. Principele in^{sa} nu e resbelnicu ca Danilo. I. si asi^ă se p^ote, ca e mai multu omulu vorbii de c^ătu alu sabii. Dealtmintrenea Montenegru neav^{end}u nici portu la mare nici agrii fructiferi va avea nolens volens a desleg^ă o cestiune montenegrina.

In Rusciucu intrebuinti^ăza Osman pasi^a mesuri energice pentru de a linis^c populatiunea. De o parte vrea se meresca autonomi^a comunala, de alta sa radice comer^{ci}ulu prin drumuri bune. In ambe directiunile prepara proiecte si pre de cugetu, dupa cum se spune a delatur^ă si unele feliori de contributiuni. In t^ote p^ărtille protegi^ăza partid^ă bulgara contra Greciloru, si astfelu si castiga simpatihiele bulgariloru. Pre calea ac^{est}a mai multu va profit^ă, dec^ătu prin rig^orea antecesiloru cari nu cunosceau buna vointi^a.

Telegrame.

Parisu, 15 Februaru. Contele Valevski a ajunsu astadi la 11 ore in Marsiele. „Journal officiel“ dice ca pre m^ăne s^era se ascept^ă in Parisu.

„France“ ne spune ca conferin^{ti}a va conveni Joi s^eu Vineri, pentru de a se inform^ă despre respunsulu Greciei.

Bucuresci, 15 Februaru. Lavalette respinge rugarea Romaniei pentru delaturarea jurisdic^{ti}unei consulare. In Romani^a mica domnesce neindestulire.

Constantinopole, 15 Februaru.

Siahulu din Persi^a amenint^ăza Turci^a cu o espeditiune militara. P^or^{ta} se pregatesce de a-lu imp^edec^ă.

Mostaru, 14 Februaru. Principele Nicola se ascept^ă in 20 a. l. c. in Cetinje. Unu comandante rusescu va veni cu elu.

Parisu, 16 Fauru. „Journal officiel“ dice, ca jurnalele aru vorbi despre o nota circularu rusesca in caus^a Greciei. Agentii Rusiei din strainatate n^{au} primitu astfelu de impartasiri.

Madridu, 15 Fauru. „Correspondencia“ publica, ca aru fi venitu ordinatiune, pentru de-a inarm^ă f^ăra intardiere unu coru de 6000 ficiori in espeditiunea din Cuba.

Madridu, 15 Fauru. „Imparcial“ insciintiaza: In Valladolidu s^a publicatu eri delaturarea conscriptiunei militare, si in Malag^a libertatea cultulu, delaturarea pedepsei capitale si aplicarea principului ac^{est}ui^a asupra celoru condamnati pentru atentetulu din Burgos.

Madridu, 16 Februaru. „Correspondentia“ scrie: Cercurile parlamentare voiescu a incredinti^ă lui Serrano, Primu si Topete, formarea unui cabinetu nou. Ministrii va se fie Rivero, Ulloa, Cantero, Sivela si Martosu. Rios-Rosas va fi alesu de presedinteles Cortesului. — Ac^{est}a f^oie insciintiaza, ca Angli^a aru fi primitu in principiu candidatura lui Don Fernando cu aceea conditiune, ca elu se abdica de ori ce pretensiune ereditare la tronulu Portugaliei.

London, 16 Februaru. Parlamentulu se deschise la 2 ore dupa am^edi prin o comisiune regale. Cuventulu de tronu asigur^ăza, ca regimulu a intrebuinti^ă t^ote mijlocele pentru de a putea sustienea pacea europ^ena, mai cu s^ema pentru de a complan^ă diferentiile in orientu in^{tre} Greci^a si Turci^a. A faentu negociatiuni cu statele unite americane, pentru deslegarea unor cestiuni, cari atingu nemijlocitu interesele si relatiunile internationale a ambelor^u state, si sper^eza in fine ca populatiunea va manifest^ă energia destula de a suprim^ă si turbur^ărele de pace, ce s^{ar}u ivitu in Neusel^{and}.

Pest^a, 18 Februaru. F^oi^a oficiala publica denumirea bar. Eder in postulu de legatu extraordinariu in Greci^a.

Zulauf, c^onsilieriu de legatiune fu denumitu de consulu generalu in Bucuresci. Test^a s^a pensionatu.

Pertractarea procesuale contra lui Cerageorgieviciu s^a finitu. Toti trei acusatii se pusa pre bas^a indiciiloru, in starea de acusat^one pentru participarea la crim^a de omoru.

Romani^a.

De orece s^a vorbitu in numerii trecuti despre politic^a, care domnesce in administratiunea tie^re, mai cu s^ema in^{sa} in cercurile legislative ale ministeriului si ale camerei, tienemu cu ocaziunea ac^{est}

Lui Ddieu a slugi si a fi fericitu este omulu pre pamentu oranduitu.

Porunc^a lui Christ. in^{sa}, care trebuie sa o implinimu pentru de a corespunde chiam^ărei n^ostre si sa resolvimu problem^a n^ostra spre ajungerea scopulu mai inaltu este: „Sa iubesci pre Ddieu mai multu dec^ătu pre t^ote, din t^ota inim^a t^ă, din totu cugetulu si din totu sufletulu teu, si pre deaprop^ele teu, c^ă pre tine insuti. Ac^{est}a este porunc^a cea mare intru care t^ota legea si prorocii se cuprindu.“ Ac^{est}a trebuie sa o implinesca crestinulu de voiesce c^ă sa-si ajunga destinatiunea sea inalta, pentru de a fi fericitu in vieti^a ac^{est}a si in vieti^a cea viitoare. Amu disu de voiesce, pentruc^ă omulu nu e supusu necesitatiⁱ naturale c^ă t^ote celelalte vietati, elu are voia libera de a se otari pre sine, de a implini legea lui Ddieu si de a fi fericitu s^eu de a nu o implini si a fi osanditu. Omulu, de voiesce sa-si ajunga fericirea sea, sa lucreze cum se cuvine, dea lucre^ă unei fiintie spirituale, c^ă se-si manifesteze in t^ote afacerile sele ratiunea sea. Ac^{est}a regula moral-rationala nu numai nu e in contradicere cu porunc^a lui Christosu mai susu amintita, ci sa p^ote numi o conclusiune dela aceea, dela care eman^ădu, putem sa ajungemu si pre calea ratiunei c^ătra voi^ă s^eu porunc^a lui Christosu cea principala. C^ăci cu c^ătu ratiunea in afacerile n^ostre exercit^ăndu-se se va desvolt^ă mai tare si va cap^ăta despre sine, despre spiritualitatea sea o cuno^{sc}inti^a mai chiara si mai

estinsa, cu at^ăta mai multu se face totu odata si conscie, ca nu sta numai singura, ci e membra alu unui corpu de inteligentie, de fiintie rationala, in a c^ăroru frunte sta o fiintia absoluta dela care t^ote celelalte si-au luat^u fiinti^a loru atarnat^ore, sta Ddieu. Cunosc^ăndu iubirea, cu care tiene Ddieu si cuprinde t^ote fiintiele, si cunosc^ăndu totu odata si beneficiile enorme, care conditione^ăza, amu putea dice, esistinti^a omulu, si tienu pre omeni in referin^{ti}a vicisitudinaria, prin care se punu in stare de a-si implini trebuintiele loru spirituale si materiale inprumutatu, se nasce unu sentimentu de veneratiune c^ătra fiinti^a cea mai inalta dela care sa revarsa preste t^ota lumea t^ota d^ărea si totu darulu de savarsitu, unu senti^u de iubire de stima c^ătra fiintiele coordonate, care ii inlesnescu vieti^a ac^{est}a pamentesca.

Plinu fiindu de dragoste c^ătra Ddieu si deaprop^ele, se va stradui, ca ac^{est}a se o planteze si in inima semeniloru sei si astufeliu generalis^ăndu-o se aduca imperati^a lui Ddieu pre pamentu in care toti va nezui c^ătra o perfectiune spirituala mai inalta, c^ănt^ăndu-si fericirea loru intru implinirea porunciloru lui Ddieu, ca asi^ă sa se faca unu cu densulu de savarsitu precum si elu de savarsitu este si precum insusi mantuitorulu dice: „Celce implinesce poruncile mele si ale celui^a ce m^a trimisu pre mine, intru mine petrece si eu intru densulu.“

(Va urm^ă.)

N. P.

st'a de oportuna a reproduce dupa „Terra“ urmatorele principii de dreptu in legislatiune si administratiune

Despre legile civile de unde si au originea si cum erau constituite.

Pre la antea olimpiada, pre candu lumea numera alu optulea anu dupa patru mii siette sute de ani, Romulu domnea in Rom'a, caruia au succedato alti si ese unii dupre altii, si era alu doue sute patru-dieci si patrulea anu alu imparatiei lor. Asia daru cetatea guvernandu-se dupa form'a monarhica, regii dirigiendu afacerile Statului si avendu stapanirea dupa imperata, faceau oru ce voieu, si acest'a avea putere de lege in Statu, eaci nici o lege scrisa nu era. Ier pre la a siedeici si opta olimpiada, pre candu Statulu se guverna in republica si dupa ce au disparutu regii si a venitu regimulu consularu, poporulu romanu se guverna dupa ore care lege nedeterminata, sau ca se dicu mai bine, dupa datine; Nu trecura dou-dieci de ani insa candu poporulu alegandu diece barbati, pindu de capetenia loru pre Appiu Claudiu care le-a datu legi divine, eaci adunandu tote datinele si legiurile Romei risipite pre ici si pre colea, au eulesu si din Aten'a nu mai putiene legi grecesci, cate se pretindeu a fi ale lui Solonu si Draconu precum si acelea ce aveau de parinti pre Licurgu si pre Mino si din acestea rote au composu carti doue-spre-dieci. Solonu si Licurg erau vechi, eaci erau cunoscuti in alu sieti-dieci si cincilea anu dupa luarea Trojei, pre candu presto Latini imparatiea Proca Siliu. Iera Solonu a datu legi Atenieniloru in a patru-dieci si sieselea olimpiada, luandu pre a le lui Draconu, afara de cele fenice. Ast-felu poporulu s'a servitu cu aceste carti, in totu impulu consulatului si lu republicei, precum s'a disu. Dupu aceea Cujus schimbandu iera consulatulu si republica in imperatia, si statulu marindu-se, afacerile precum si judecatile avura trebuintia de legi mai nove si mai variate. Astfelu Imperatulu Augustu, care a imperatu dupa Caju, nu numai ca a posu pre cei mai buni dintre invetiati sa faca legi, ci chiaru dintre omenii poporului, si dintre generalii ostirei, si dandu ascultare la ori-ce aru fi disu cine-va aceea se cerceta de catra toti si deca se pare ca e bunu se adauga indatu pre langa legile de mai inainte . . . acestea iera, nu multu dupa Augustu venindu Adriana lu imperiu si adunandu-le intr'un'a, a facutu ca propri'a sea lucrare pre ale tuturoru celor-lalti intocmindu-le in cinci-dieci de carti si dandu-le numirea de Digesto seu Pandecte, ca unele adeca ce erau culesse din mai multe; iera cate au ordonitu imperatii in deosebi, le-a scrisu in doue-spre-dieci carti pre cari le-a numitu coduri adeca regulamente imperatesci. Dara si astfelu intelegerea legiloru era anevoia, avendu multa intindere si argumentari nemarginite, iera mai cu seama multe adaugeri de cele chipsuite de catra imperatii ce au succedatu in mai multe renduri; care acesta multime de legi, renumitulu intre imperati Justinianu, dupa cum se crede, reducendu-le si alegandu numai cele mai trebuinciose pentru epoca de atunci, a amendatu prin regulamentele cele vechi vre-o suta siette-dieci prin altele nove. Nu putu insa sa aduca lucrarea lui pana la capetu, din cauza ca a fostu rapitu de morte si a lasatu prin urmare necompleta. Iera celu din urma din toti imperatii, Leon celu invetiatu, facendu din tote lucrarile un'a singura le-a impartitu in siese-dieci de carti si omiindu totu ce a gasitu contrariu si nepracticu in trensele, pentru ca sa remana in urma mai celebre decatu tote legiurile antice. Si elu a adaugatu asemenea inca o suta doue-dieci de regulamente, din care cele mai multe nu mai suntu astadi in vigore.

Despre dreptate, legi si datine indelungate.

1. Dreptatea este o vointia statornica si continua de a da fia-caruia ce e alu seu.
2. Legea este o ordonantia generala, o doctrina a unoru barbati intelepti, in dreptarea gresielor voluntarie si involuntarie, si unu pactu socialu.
3. A cunoște cine-va legile, acest'a nu va se dica a cunoște simplu disele legiloru, ci si intiesulu si puterea lor.
4. Resistintia la legi va se dica a se opune cine-va la cele rostite de lege, care apasa o lege,

este de a schimbá intiesulu prin chiaru terminii proprii ai legi.

5. In afacerile pentru care nu se afla lege, trebuie sa se pazesca datina locului, care se pazesce si se tiene in locu de lege.

6. In interpretarea legiloru trebuie sa tienemu seama si de datinele locului si de ceea ce otaresce totu-deun'a in afaceri de asemenea fire.

7. Scopulu tuturoru legiloru privesce la dreptate, pre care o profesza toti legiitorii.

8. Trebuie sa interpretamu legile cu cogetulu curatu, si in indoielile ce amu avea despre ele, trebuie sa primimu interpretarea loru cea mai favorabila.

9. Nu trebuie sa stramutamu legile in casurile unde intiesulu loru e invederatu si sa judecamu seu sa otarimu dupa o dispositiune partiala a legi.

10. Mai intaiu de tote trebuie sa aiba cine-va in vedere dreptatea, iera dupa dens'a drept'a aplicare a legiloru.

11. Celu ce aplica legile nu trebuie sa privesca numai la liter'a loru, ci si la puterea intiesului loru.

12. Legiitoriu trebuie s'aplice legile dupa cuviintia la tote cestiunile necesarie, pentru aceea si trebuie sa aiba nu numai esperintia legiloru, daru si a datinelor locului, pentru ca sa judece cu tota dreptatea.

13. Atunci intrebuintiamu datina dreptu lege, candu ea a fostu primita si tienuta multu ani si are astfelu taria ca o lege scrisa.

14. Domnitorulu ceea ce gasesce consacratu prin datina in vre o afacere, aceea trebuie s'o si pazesca.

15. Ori ce otarire contrario legiloru, nu va avea taria.

16. Studiulu legiloru devine deprinderea dreptatii.

17. Inscrisele au mai multa taria si se prefera celoru ce nu suntu scrise.

18. Legea si datina intru acest'a numai se deosebescu, eaci legea este o datina scrisa, ear datina o lege nescrisa.

19. Atunci are taria datina, candu nu este lege si candu acea datina e rationala.

20. Cele legiuite in genere si in parte pentru folosulu tuturoru, trebuie sa aiba mai multa taria de catu ceea ce se face spre contestarea legiloru cu scopu reu din partea unora.

21. Candu se voru gaci mai multe legi conglasitoare intr'o cestiune, si se va gasi alta lege care se contradica multe legi, atunci sa se pazesca acea lege care e contraria mai multora.

22. Preceptele dreptului suntu trei: a vietii bine, a nu vatema pre altu, si a da fia-caruia ce e alu seu.

(Va urma.)

Varietati.

*** (Invitatiune de balu.) La balulu, ce se va da din partea inteligintiei romane in folosulu fundului scolei rom. gr. or. din Orestia in sala otelului „La contele Secheny“ in 20 Februaru 1869 st. nou, rogamu pre toti acei p. t. domni si domne, cari din ore-ce sminta nu voru fi primitu invitatiuni specia, sa binevoesca a ne onora cu presentiele; in casu insa a nu ne pute multiam infatiosindu-se, ne esprimamu cea mai caldurosa multumita pentru ofertele ce ni se voru tramite spre propasirea acestui fondu. Ca sa se dea acestei petreceri caracteru nationalu romanu, studentii romani din colegiulu din locu, in uniforma calusteresca voru jucá intre alte jocuri de salonu si romanulu, roman'a si batul'a. Adresele au a se indrepta: On. domnu He Popu, Epitropu in Orestia.

* Orestia 11/2 1868. Astadi se tienu in biseric'a rom. cat. de aici requeem pentru honvedii caduti in batal'a dn 10 Februaru 1849. la podulu Simeriei — (Piski) — Miss'a se incepú la 10 ore dimineti'a, si se celebra de 3. Preoti. Dinaintea altarului era asediatu unu sicriu imbracatu in negru, la fruntea lui era o cruce, carea se redica preste sicriu, si pre care ardea 15 luminari.

De ambe partile crucei era cate o piramida din cate 12 puse: pre sicriu la mijlocu erau 2 sabii

puse cruceiu si alte insignii militari, flori, tricolore unguresci s. a.

Biseric'a era plina de ascultatori, magiari si germani catolici; Romani si Sasi nu amu vedutu.

Dintre Preoti tienu superiorulu de aici o predica amintindu evenimentele fatali din 1848/9: ca poporele Transilvaniei si Ungariei nu porta vin'a pentru cele atunci intemperate, ca ele au fostu folosite de instrumente din partea reactiunii s. a. de felulu acest'a.

** Toti oficierii din armat'a francesca, cari s'a demissionatu de 3 ani incóce pentru reserva, suntu avisati a nu-si parasí locurile ubicatiunii loru presente, ca in urm'a referintielor nesigure din Europa, sa se pota conchiamá in tota diu'a.

** (O profetia de temperatura.) Seicek, unu profetu renumitu alu temperaturii din Prag'a, predice, in privintia acest'a urmatorele: Dupu observarile mele meteorologice si dupa inscintarile esterne in privintia temperaturii, va escelá inceputulu primaverii in cele cinci zile din urma ale lunei lui Martiu, pre langa o temperatura moderata, cu neoa si ploia. Lun'a lui Maiu se va areta cam frigiduosa. In 16—18 Maiu se va areta o mestecatura de neoa si ploia. In apulu acest'a economit potu avea cea mai buna sperantia de o racolta manosa in privintia cerealeloru, pomeloru si a tuturoru alimentelor. Semenaturil, prin udimea ploiloru moderate au capatatu radecini multe si e celu mai invederatu prospectu, ca si greutatea spicelor nu va lipsi de a umplea siurile cu grane manose.

** (Rapiri.) Intre Ciclov'a romana si Iliad'a s'a comisu locuitoriloru din Iliad'a mai multe rapiri. Femeii unui papucariu s'au rapitu peile cumperate; unu barbatu fu desbracatu pana'n camisia, asiá incatu a mai muritu de frigu. Asemenea se afla, precum scrie „Allöld“, in prejurulu Canisei turcesci, rapirile la ordinea dilei. Oficiatululu nu arata nici o energie; personele cele mai prostituite se eliberedia cu chiasia. Pre preotulu din Török, st. Miclos lu amenintia lotrii cu morte, deca nile va pune langa biseric'a doue bancnote de cate o suta. Ce e mai originalu, adjunctulu cantorului a fugitu, si pre acest'a lu tinu omeni de Rinaldulu regiunii acestia.

** (O omorire cu Norcose) In Rom'a, principatulu Newiorku in Americ'a strangulora pre unu ucigasiu intr'unu modu deosebitu. Delincuentulu i dara sub furci cloroforu de mirosatu, si dupa ce se ameti delatura justicierulu pamentulu de sub picioare, si asiá muri fara de celu mai putienu semnu de durere, incetandu in 12 minute si pulsulu de a mai bate.

** Unu leopardu ca premiu jurnalisticu) Jurnalele continentului gaudescu, ca facu forte multu, candu promtu abonantiloru sei ca premiu Carti, icone, cele francesce mai cu seama, orange si bombons! — Unu jurnalulu alu statelorunite americane promite Yankeesiloru unu Leopardu domesticatu, deca se va abona pre cinci ani. —

** In Pest'a se redica doue catedre pentru limb'a francesca si italiana cu cate 1000 fl. salariu.

** Tractatulu intre Austro-Ungaria si Turcia in privintia oieriloru din Transilvania e forte favoritoriu, fiindu ca suditi din ambe partile au dreptu a posedé bonuri nemiscatorie, cu atatu e mai lesne cu arenzile si inchirierile locuriloru, cu cari mai inainte erau atatu de maltratati de autoritatile turcesci. —

29—2

Concursu.

Spre ocuparea postului de profesoru pentru prim'a clasa gimnasiale privata la infintandulu gimnasiu romanu greco-orientale din Bradu, comitatulu Zarandului, se escrie prin acest'a concursu pana in 29 Fauru a c. st. vechiu.

Cu acestu postu e impreunatu unu salariu de 400 fl. v. a si 50 fl. pentru cuartiru.

Doritarii de a competi la acestu postu au a-si tramite recursele loru subscrisului pana la datulu susu insemnatu prevediute:

1. cu atestatu de botezu si
2. cu atestatele de calificatiune despre studiile percurse precum si atestatul despre purtarea loru morale.

Bradu 28 Ianuariu 1869.

Presiedele comisiunii scolare a infintandulu gimnasiu romanu gr. or. in comit. Zarandului.